

[Finansministeren.]

beløb fra den 1. januar 1964 med $4\frac{3}{4}$ pct. årlig med tillæg af rentes rente. Hvis et opsparingsbevis er udtrukket før den 1. januar 1970, kan den opsparingspligtige udsætte indløsningen til en senere indløsningstermin og derved opnå samme rentetillæg, som hvis udtrækning var sket til denne termin. Der skal efter forslaget ikke svares formueskat af opsparingsbeløbene med rentetillæg.

Den foreslåede bundne opsparing vil omfatte ca. 1,2 mill. skatteydere og anslås at ville indbringe ca. 675 mill. kr. Dette beløb svarer til det provenutab, der vil fremkomme i skatteåret 1963-64, såfremt indkomstskatten til staten pålignes efter reglerne i forslaget til udskrivningslov i stedet for efter de for skatteåret 1962-63 gældende regler. I øvrigt er den foreslåede bundne opsparing udformet således, at opsparingsbeløbene for forsørgere med skalaindkomster under ca. 25.000 kr. og for ikke-forsørgere med skalaindkomster under ca. 22.000 kr. er af nogenlunde samme størrelsesorden som de skattelettelser, der vil blive tale om efter forslaget til udskrivningslov.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.*

Forslaget er et led i det komplekse af lovforslag, som i dag fremsættes for folketinget med henblik på tilvejebringelse af en helhedsløsning af Danmarks økonomiske problemer.

Ud fra samme synspunkter, som er lagt til grund for de samtidig fremsatte lovforslag om forlængelse af arbejdsmarkedets overenskomster og forhøjelse af folkepensionens grundbeløb, stilles der forslag om en lønforbedring for de lavest lønnede tjenestemænd samt en forhøjelse af de mindste tjenestemandspensioner. Det må anses for

mest hensigtsmæssigt, at en sådan løn- og pensionsforbedring sker ved en ændring af størrelsen af de i lønnings- og pensionslovens § 88 fastsatte overenskomstillægsportioner, og forslaget går herefter ud på, at overenskomstillægsportionerne for tjenestemænd med en grundløn under 11.900 kr. årlig forhøjes med 12 kr., og at der for pensionister, hvis grundpension ligger under 8.500 kr. årlig, sker en forhøjelse af portionsstørrelsen med 6 kr.

Disse ændringer af skalaen for overenskomstillægsportioner vil medføre en merudgift på 12 à 13 mill. kr.

Det er forudsat, at der i finansåret 1963-64 — bortset fra den automatiske dyrtidsregulering — i øvrigt ikke sker forhøjelse af tjenestemandslønninger og -pensioner. For finansåret 1964-65 vil der på tilsvarende måde, som det er forudsat for det private arbejdsmarked, kunne ydes tjenestemændene og pensionisterne et generelt løntillæg, som vil blive søgt gennemført ved en forhøjelse af antallet af overenskomstillægsportioner med 8.

De omtalte forslag om regulering af tjenestemandslønninger og -pensioner i finansårene 1963-64 og 1964-65 har af mig været forhandlet med statstjenestemændenes centralorganisationer og Danmarks Lærerforening. Fra organisationernes side har man givet udtryk for, at tjenestemændene siden 1958 har opnået væsentlig mindre lønstigninger end andre lønmodtagere, og at der derfor i overensstemmelse med forudsætningerne i lønnings- og pensionslovens § 88 allerede nu burde ske en generel ajourføring af tjenestemandslønningerne. Selv om jeg ikke kan afvise rigtigheden af de af tjenestemandorganisationerne fremførte synspunkter vedrørende lønudviklingen, anser jeg det dog for udelukket, at der i den nuværende økonomiske situation kan ske en speciel lønregulering for tjenestemændene, og jeg har derfor måttet afvise for tiden at stille forslag om en hel eller delvis ajourføring af tjenestemandslønningerne. Centralorganisationerne og Danmarks Lærerforening

[Finansministeren.]

har på baggrund af den økonomiske situation herefter tilrådt den foran skitserede lønordning for finansårene 1963-64 og 1964-65. Organisationerne har dog for det første forbeholdt sig efter udløbet af 2 års perioden at rejse krav om en ajourføring af tjenestemandslønningerne med lønniveauet på det private arbejdsmarked, men dernæst har det været en klart tilkendegivet forudsætning fra organisationernes side, at den trufne aftale kun opretholdes, såfremt den påtænkte helhedsløsning i alt væsentligt gennemføres i den nu forelagte form.

Landbrugsministeren (Skytte): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., forslag til lov om en kornordning for høståret 1963-64 og forslag til lov om en rapsordning.

Den højtærede statsminister har allerede redegjort for den situation, vi befinder os i, og som har ført til, at der fra alle sider er givet tilslutning til, at en helhedsløsning bør tilstræbes.

Endvidere har statsministeren trukket den alvorlige baggrund op for landbrugets vanskelige situation, der blandt andet skyldes fremmede landes beskyttelsespolitik over for deres landbrug og nu sidst de afbrudte forhandlinger om Danmarks optagelse i fællesmarkedet.

Bortset fra en forbedring af visse lavtlønnede gruppers forhold tilstræber regeringen at holde igen på lønninger, priser, avancer m. m., og man har lagt vægt på, at også de forskellige landbrugsordninger stort set holdes på uændret niveau.

Forslaget til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., som er det mest betydningsfulde af de lovforslag, der specielt behandler landbrugets forhold, indeholder med visse ændringer en videreførelse af den nugældende lov fra 1961 og den i 1962 vedtagne tillægslov. Statskassens udgift til de af lovforslaget omfattede foranstaltninger beløber sig til 310 mill. kr. Hertil kommer et tilskud til kornpuljen på 30 mill. kr. samt de på finanslovforslaget for 1963-64 foreslåede bevillinger på henholdsvis 35 mill. kr. og 40 mill. kr. til dækning af landbrugets grundskyld til amterne og grundskyld og grundstigningsskyld til staten. Det giver

en samlet udgift for staten på 415 mill. kr. mod den nugældende udgift, der inklusive tilskuddet til kornpuljen i indeværende høstår andrager 395 mill. kr.

Som en konsekvens af regeringens opfattelse af, at det på længere sigt er mere værdifuldt at yde tilskud til produktivitetsfremmende og afsætningsfremmende foranstaltninger end direkte kontant tilskud til den enkelte landbruger, er beløbet til den foreslåede dispositionsfond forhøjet til 100 mill. kr., ligesom der som en ny foranstaltning ydes et beløb på 10 mill. kr. til mejerirationalisering gennem kontante tilskud. Længere har jeg ikke ment at burde gå ved denne lejlighed, idet jeg er klar over, at der i landbruget er et udbredt ønske om kontant tilskud i den nuværende situation.

Hjemmemarkedsordningerne for flæsk, oksekød, kalvekød, fjerkrækød og æg foreslås videreført, således at de af monopoltilsynet senest forud for lovens ikrafttræden godkendte hjemmemarkedspriser opretholdes i lovens gyldighedsperiode, men således at disse priser korrigeres i takt med ændringer af betydning i landbrugets produktionsomkostninger.

Forslaget til lov om en kornordning for høståret 1963-64 er i hovedtrækkene en uændret fortsættelse af den nugældende kornordning.

Brødkornspriserne er der ikke rørt ved. Foderkornspriserne er også de samme, f. eks. 46 kr. for byg, men den i fjor indførte ordning om en forhøjelse af basispriserne for foderkorn med 50 øre pr. måned i 8 måneder er ikke gentaget. Aftrapningen af foderkornspriserne i relation til landsnoteringen for svin af 1. kl. er bibeholdt. Efter gennemførelsen i sommeren 1962 af hjemmemarkedsordningerne for landbrugets varer var der opstået en usikkerhed om, hvorvidt afregningstillægget for svin skulle medregnes eller ej ved beregningen af, hvornår basispriserne skal nedsættes. Der er i lovforslaget taget positiv stilling til dette spørgsmål.

Tilskuddet fra statskassen til kornpuljen forhøjes fra 20 til 30 mill. kr., men samtidig bortfalder det beløb, der tidligere kunne tilfalde kornpuljen, hvis kornordningen 1962-63 havde medført besparelser i forhold til tidligere år, hvad den altså ikke gjorde.

Som følge af de halvmånedlige tillæg i 8